

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 4Ndt/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010217
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Farkaš
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5620010217.1

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Martiny Zeleňakovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. októbra 2020 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného T. R., vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3 Nt 16/2020 o povolenie obnovy konania, o návrhu odsúdeného na odňatie a prikázanie veci, takto

rozhodol:

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec odsúdeného T. R. vedená na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3 Nt 16/2020 sa tomuto súdu n e o d n í m a.

odôvodnenie:

Dňa 21. mája 2020 bol na Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj „okresný súd“) podaný návrh odsúdeného T. R. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 1 T 149/2011, právoplatne skončenej rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 27. januára 2016, sp. zn. 1 T 149/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 12. júla 2016, sp. zn. 1 To 39/2016, v časti špecifikovanej odsúdeným v návrhu.

Po určení termínu verejného zasadnutia vo veci odsúdený podaním doručeným okresnému súdu 18. septembra 2020 vzniesol generálnu námietku zaujatosti. Námietku smeroval proti Okresnému súdu Liptovský Mikuláš a všetkým jeho sudcom, proti Okresnej prokuratúre v Liptovskom Mikuláši, Krajskému súdu v Žiline a Krajskej prokuratúre Žilina. Žiadal, aby jeho vec sp. zn. 3 Nt 16/2020 týkajúca sa obnovy konania bola v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. uvedenému okresnému i krajskému súdu odňatá a pridelená iným súdom rovnakého druhu a stupňa, ktoré bližšie nešpecifikoval. Námietku odôvodnil tým, že uvedené inštitúcie už v minulosti riešili jeho trestnú vec a veci týkajúce sa jeho osoby, pričom z ich strany nebolo spravodlivo, objektívne a nestranné rozhodnuté. Taktiež ním navrhované dôkazy odmieta súd neustále vykonať a zamietá ich, čím mu bráni dokázať svoju nevinu, a preto úplne prišiel o vieru v spravodlivosť, objektívne a nestranné rozhodovanie a konanie týchto inštitúcií. Z uvedených dôvodov, v zmysle Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, požiadaval o pridelenie jeho trestnej veci inému krajskému súdu a okresnému súdu v jeho pôsobnosti. Vyjadril presvedčenie, že jeho vec bude dôkladne prešetrená a jeho námietke bude vyhovené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd spoločne nadriadený podľa § 23 ods. 1 Tr. por. preskúmal spis vzťahujúci sa na predmetnú trestnú vec a zistil, že nie sú splnené zákonné podmienky na jej odňatie konajúcemu súdu.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Odňatie a prikázanie veci je výnimkou z ústavného princípu, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), preto ho zákon umožňuje len z dôležitých

dôvodov. Za dôležité dôvody v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. sa považujú predovšetkým hospodárnosť a rýchlosť trestného konania, potreba vykonať spoločné konanie o viacerých trestných veciach, výchovné pôsobenie na páchatela a iné osoby, či okolnosti, ktoré majú zabezpečiť zistenie skutkového stavu veci ako hlavného predpokladu spravodlivého rozhodnutia. Takýmto dôvodom môžu byť aj skutočnosti, ktoré v konkrétnom prípade vzbudzujú pochybnosti o nezaujatosti rozhodovania príslušného súdu, resp. ak sú všetci sudcovia súdu nižšieho stupňa vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania (R 7/1984-I, R 19/2017 - II). Pri úvahách, či sú v konkrétnom prípade dané dôležité dôvody pre odňatie a prikázanie, treba hodnotiť všetky okolnosti odôvodňujúce takýto postup vo vzájomnej súvislosti a pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti je potrebné prizerať aj na význam zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov (R 6/1996).

V predmetnej veci odsúdený založil svoj návrh na odňatie veci na presvedčení, že v jeho trestných veciach nebolo rozhodnuté objektívne, spravodlivo a nestranne, a súd nevykonal ním navrhované dôkazy, teda na výhradách voči konaniu ako takému a na nespokojnosti s postupom okresného a krajského súdu, ktoré rozhodovali v jeho predchádzajúcich trestných veciach. Najvyšší súd podotýka, že uvedené dôvody nie sú spôsobilé byť relevantnou príčinou postupu podľa § 23 ods. 1 Tr. por., zmeny miestnej príslušnosti súdu, a tým odňatia veci zákonnému súdu a zákonnému senátu (sudcovi) určenému v súlade s právnym poriadkom. Námietky voči prvostupňovému či druhostupňovému konaniu, spočívajúce v procesnom postupe či výsledku konania (rozhodnutí), môžu byť uplatnené len v rámci podania riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. Najvyšší súd ako súd nadriadený, konajúci o návrhu podľa § 23 ods. 1 Tr. por., nie je oprávnený preskúmať predchádzajúce trestné konania zo žiadnych hľadísk, nakoľko ide o právoplatne skončené veci. Na margo nespokojnosti odsúdeného s rozhodnutím súdu potom treba zároveň dodať, že do obsahu práva na spravodlivé súdne konanie nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, preto za porušenie tohto práva nemožno považovať neúspech v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08), a teda ani nevyhovenie návrhu (návrhom) na vykonanie dôkazov, resp. ich odmietnutie, pokiaľ je takýto procesný postup v súlade so zákonom a riadne zdôvodnený, ani nevyhovenie návrhu na povolenie obnovy konania. Vo vzťahu k aktuálne prebiehajúcej konaniu odsúdený neuviedol žiadne konkrétne okolnosti či dôvody, pre ktoré by mohla byť spochybnená objektívnosť a nestrannosť konajúceho súdu a jeho sudcov, z jeho strany ide len o všeobecné konštatácie bez vysvetlenia, ktoré sa javia ako snaha predísť opätovnému zamietnutiu jeho návrhu na povolenie obnovy konania. Najvyšší súd v prejednávanej veci nevhliadol ani žiadne iné dôležité dôvody, pre ktoré by bolo potrebné postupovať podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Vo vzťahu k odňatiu veci Krajskému súdu v Žiline Najvyšší súd podotýka, že v tomto štádiu konania o odňatí a prikázaní veci krajskému súdu rozhodovať nemôže, pretože vec môže byť odňatá len súdu aktuálne konajúcejmu a rozhodujúcejmu a nie súdu, ktorý za splnenia zákonných podmienok môže vo veci rozhodovať v budúcnosti.

Na podklade vyjadreného možno konštatovať, že v predmetnej veci neexistuje žiaden dôvod na jej odňatie Okresnému súdu Liptovský Mikuláš a prikázanie inému súdu, preto Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.